

Intervju med Sergio Zeferino – nytillträdd direktör för ADRA¹ - en välansedd angolansk frivilligorganisation

Sergio Zeferino tar emot mig i sitt kontorsrum efter arbetets slut, när den tropiska skymningen redan börjat falla. Han är i trettiofem års åldern och ger ett lugnt och eftertänksamt intryck.

Jag ber honom att först berätta lite om sig själv.

- Jag växte upp i Huambo, men på grund av kriget blev vi tvungna att flytta hit till Luanda i början av 1990-talet. Här tog jag en licentiatexamen i pedagogik och matematik. Senare studerade jag för en mastersexamen i internationellt utvecklingssamarbete i Bilbao i Spanien.

Medan jag läste på universitetet här arbetade jag i en ungdomsgrupp som informerade om riskerna med hiv/aids. Jag var också med om att starta organisationen *Accão para a vida*² som stöttade gatubarn på olika sätt. Senare, efter studierna i Spanien, har jag arbetat för olika nationella avdelningar av den brittiska organisationen OXFAM – slutligen som samordnare för alla OXFAM-avdelningarna i Angola innan jag för sex månader sedan började arbeta för ADRA.

- Din bakgrund är annorlunda än dina två föregångares, som ju båda var agronomer, eller hur?
- Jo, det stämmer, min erfarenhet ligger närmare undervisning och utbildning av barn och ungdomar.

Jag ber honom berätta om ADRAs arbete på det området.

- Vi har ju sedan länge arbetat med det pedagogiska programmet *ONJILA*³ Som kortfattat går ut på att använda sig av den lokala miljön både vad det gäller att hitta pedagogiska illustrationer till undervisningen och att förankra skolarbetet i den lokala miljön genom att göra studiebesök på olika arbetsplatser och bjuda in föräldrar och andra vuxna att delta i skolarbetet.
- Det är en stor förändring till det bättre, eller hur? Tidigare var ju skolarbetet väldigt krassrumsbundet och lärarcentrerat.

Sergio nickar instämmande och fortsätter: - Nu ha vi börjat arbeta på ett delvis nytt sätt i de fyra provinser, där vi är verksamma – Malanje, Huambo, Benguela och Huila. Vi satsar på att bygga upp det vi kallar *zonas de influência pedagógica*.

---

¹ ADRA – ACCÃO PARA O DESENVOLVIMENTORURAL E AMBIENTE (på sv. Aktion för landsbyggdutveckling och miljö)

² ACCÃO PARA A VIDA (på sv. Aktion för livet)

³ ONJILA betyder "vägen" på fler angolanska lokalspråk

Det innebär att vi satsar på att bygga upp fyra sådana zoner eller områden i varje provins. I varje sådan zon utrustar vi en centralt belägen skola – en s.k. *pilotskola* med bibliotek, datorrum och annan lämplig pedagogisk utrustning, dit lärarna i ett antal omkringliggande s.k. *satellitiskolor* kan ta sig för hämta information, tillverka undervisningsmaterial och träffa varandra. Lärarna blir på det sättet mindre isolerade både professionellt och mänskligt. - Det här är ett pilotprojekt som sker i samarbete med Undervisningsministeriet.

- Vi har tre externa utmaningar fortsätter Sergio:

Den första är ADRA's deltagande i det demokratiska projektet, där parlamentsvalet bara är ett av flera projekt. Andra lika viktiga områden är demokrati på lokalplanet via den lokala administrationen, kvinnors rättigheter, skapandet av bondeföreningar och kooperativ och utbildning i medborgaransvar- och rättigheter. Till exempel hur medborgarna kan använda sig av befintliga lagar för att försvara sina rättigheter.

Den andra är förklara varför det är viktigt att rösta i parlamentsvalet.

ADRA har en viktig roll här genom att organisera konferenser med deltagande från det civila samhället, som granskar regeringens arbete och kommer med förslag, fortsätter Sergio.

- Genom lobbyverksamhet försöker vi också påverka arbetet i den kommitté i Parlamentet som sysslar med decentralisering av den lokala administrationen,

Den tredje utmaningen är det nuvarande ekonomiska systemet, som är baserat på utvinning av olja och diamanter i huvudsak. Med en landsbygdbefolkning på cirka 70 %, vore det naturligtvis bättre att satsa på en övergripande upprustning av jordbruket, men än så länge har bara halvhjärtade försök gjorts.

- Hur för ni ut era idéer då?
- Vi deltar i radiodebatter, seminarier och konferenser och skriver ledare i vår eget medlemsblad – *Humbi, Humbi* . Som du säkert har lagt märke till skriver också många av våra medlemmar i den självständiga pressen.

Hur många medlemmar har ni i ADRA?

- Vi har cirka 250 medlemmar som betalar en medlemsavgift på 10 USD/månad.
- De pengarna kan väl knappast räcka till någon projektverksamhet?
- Nej, det är riktigt. De räcker bara till att arrangera våra årsmöten. Vi skulle naturligtvis kunna höja avgiften, men då skulle bara en liten elitistisk grupp ha råd att vara medlemmar. På det viset vill vi inte ha det. Många av våra medlemmar arbetar dessutom gratis här med många olika arbetsuppgifter. Det är vi givetvis mycket tacksamma för. Som du säkert vet, utgörs cirka 90 % av vår budget av stöd från utländska organisationer.
- På vilket sätt vore det möjligt att sprida ut kostnaderna på flera aktörer?

- Ett sätt är genom ett statligt stöd till vår projektverksamhet, eftersom vi anses vara en organisation, som har rätt till sådant på grund av allmännyttan i vår verksamhet.
- Ett annat sätt är genom det stöd till den sociala sektorn som de stora oljebolagen och andra storföretag brukar ge till inhemska organisationer med bra verksamhet under några år.
- Vad har ni för slags projekt inom jordbrukssektorn?
- Vi kallar våra projekt för matsäkerhetsprojekt. De innefattar stöd med utsäde, konstgödsel, jordbruksredskap och mikrokrediter. Vi ger dessutom stöd till intern vidareutbildning för bönder tex om den nya lagen om kooperativ verksamhet.

Till skillnad mot 1970- och 1980-talets kooperativ, som var statligt styrda, kan dagen kooperativ bestämma själva hur de vill använda sina vinster.

Tillslut nämner Sergio att ADRA strävar efter att *vara synliga* och ha en *hållbar framtoning*.

- Vi strävar också efter att inte hela tiden omge oss med människor som tänker och tycker som vi – *omvända de redan omvända* - utan möta nya människor med andra åsikter och andra värderingar och föra samtal med dem om landets framtid och de problem som måste lösas för att vi alla ska få det bättre.

Ute har mörkret fallit. En stjärna syns redan på himlen.